

Nr 20.

Ankom till riksdagens kansli den 17 april 1929 kl. 11 f. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till tulltaxeförordning ävensom i ämnet väckta motioner.

I en den 8 februari 1929 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 65, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga propositionen bilagt förslag till tulltaxeförordning jämte därvid fogade tulltaxa och taratariff.

Till utskottet hava jämväl överlämnats följande i anledning av propositionen väckta motioner, nämligen

inom första kammaren:

- nr 230 av herr *Boman*,
- nr 231 av herr *Sundberg*,
- nr 235 av herr *Dahl*,
- nr 236 av herr *Österström* m. fl. och
- nr 237 av herr *Kropp*;

inom andra kammaren:

- nr 351 av herr *Lithander*,
- nr 357 av herr *Mogård* m. fl.,
- nr 358 av herr *Nylander*,
- nr 359 av herr *Weibull*,
- nr 360 av herr *Weibull*,
- nr 361 av herr *Weibull* och
- nr 363 av herr *Holmström* m. fl.

I betänkande nr 13 i anledning av vissa motioner, avseende ändringar i gällande tulltaxa, har utskottet avgivit yttrande angående, bland andra, en inom andra kammaren av herr *Nylander* väckt motion, nr 26, om tullfrihet i vissa fall för torkade blomdelar, kvistar och blad. Även i detta sammanhang har utskottet anledning att yttra sig i anledning av sistnämnda motion.

Beträffande ej mindre innehållet i Kungl. Maj:ts förevarande proposition och densamma åtföljande utdrag av statsrådsprotokollet än även motiveeringen i de särskilda motionerna tillåter sig utskottet hänvisa till sagda handlingar, i den mån redogörelse för desamma ej lämnas i det följande¹. Motionärernas yrkanden komma att återgivas här nedan i sammanhang med de särskilda bestämmelser i propositionen, till vilka dessa yrkanden hänföra sig.

Vid behandlingen av propositionen och motionerna har utskottet anlitat byråchefen i generaltullstyrelsen Ture Alsén såsom sakkunnig.

Utskottet.

Historik.

Den 3 maj 1909 avgav 1906 års tulltaxekommitté förslag till förordning med tulltaxa för inkommande varor. Nämnda förslag innehöll genomgripande ändringar i 1906 års då gällande tulltaxa. Sålunda hade de olika varuslagen, vilka i den gamla tulltaxan upptagits i alfabetisk ordning, sammanförts efter en systematisk indelningsgrund. Vidare hade de dåvarande värdetullarna i stor utsträckning ersatts med viktullar och, delvis i samband därmed, varuslag, som tillhört en gemensam rubrik, uppdelats på flera rubriker. Genom den utsträckta specialiseringen hade antalet rubriker, som i den gamla tulltaxan utgjorde 740, i förslaget ökat till 1281. Sedan 1910 års riksdag antagit en tulltaxa, som var byggd på ovannämnda kommittéförslag, och den sålunda antagna taxan tjänat såsom grundval vid traktatförhandlingar, som 1910 och 1911 fördes med Tyska riket, antog 1911 års riksdag, efter förslag av Kungl. Maj:t, den förordning med tulltaxa för inkommande varor, som, utfärdad den 9 juni 1911, trädde i kraft den 1 december sistnämnda år. 1911 års tulltaxa skilde sig från den, som antogs 1910, bland annat genom åtskilliga tullnedsättningar och genom ytterligare specialisering, så att rubrikernas antal kom att utgöra 1325, allt såsom följde av nyssnämnda traktatförhandlingar.

Under den tid, som förflutit sedan den nuvarande tulltaxan den 1 december 1911 trädde i kraft, hava tre utredningar, som syftat till revision av tulltaxan i dess helhet, efter Kungl. Maj:ts föranstaltande satts i gång.

Den 31 januari 1919 tillsatte Kungl. Maj:t den sedermera s. k. tull- och traktatkommittén, som hade till uppgift, bland annat, att verkställa en allsidig utredning av det gällande tullsystemets verkningar. Nämnda kommitté avgav den 5 juni 1924 betänkande angående tullsystemets verkningar i Sverige före världskriget, varefter, enligt Kungl. Maj:ts beslut den 19 december 1924, det åt kommittén lämnade uppdraget, i den del det icke slutförts, upphörde med utgången av år 1924. Något förslag till ändringar i vårt tullsystem förekommer icke i nämnda betänkande och har icke heller eljest framlagts av tull- och traktatkommittén.

Jämlikt av Kungl. Maj:t den 23 januari 1925 meddelat bemyndigande

¹ Vid de exemplar av detta betänkande, som utdelas i kamrarna, fogas särtryck av Kungl. Maj:ts proposition nr 65 (sid. 1—151).

tillkallade dåvarande chefen för finansdepartementet ledamoten av riksdagens andra kammare, grosshandlaren Erik Röing och byråchefen Alsén att verkställa utredning i fråga om revision av gällande tulltaxa i enlighet med riktlinjer, angivna i statsrådsprotokollet för nämnda dag. Såsom resultat av sitt arbete hava de sakkunniga (1925 års tulltaxerevision) den 12 september 1927 avlämnat betänkande med förslag till förordning med tulltaxa (Statens offentliga utredningar 1927: 20).

Det förslag till tulltaxeförordning samt tulltaxa och taratariff, som Kungl. Maj:t med förevarande proposition framlagt, är grundat på nyssnämnda, av 1925 års tulltaxerevision avgivna förslag.

Den tredje av de åsyftade utredningarna är föranledd därav, att 1927 års riksdag i skrivelse till Kungl. Maj:t framställt begäran om utredning och förslag angående ändringar i tullagstiftningen enligt vissa av riksdagen angivna synpunkter. Enligt Kungl. Maj:ts beslut den 30 december 1927 har sistberörda utredning anförtrotts åt 1928 års tullkommitté och har i överensstämmelse med de av riksdagen meddelade direktiven till syfte, bland annat, att fullfölja vissa av tull- och traktatkommitténs utredningar samt att fastställa de förändringar i tullagstiftningen, som ur synpunkten av hela landets ekonomiska bästa kunna vara att förorda. Uppdraget innefattar således, i olikhet med den uppgift som 1925 års tulltaxerevision hade att fylla, en realbehandling av tulltaxan och hela tullagstiftningen ur skydds-synpunkt.

Medan de nu berörda utredningarna pågått, hava åtskilliga förslag till partiella ändringar i tulltaxan förelagts riksdagen såväl genom propositioner som i motionsväg.

De ändringar, som kommit till stånd, hava huvudsakligen avsett *antingen* undanröjande av vissa oformligheter i tullbeskattningen *eller* beredande av tullfrihet för åtskilliga inom olika grenar av näringslivet använda förbrukningsartiklar, vilka befunnits icke vara föremål för tillverkning inom landet, *eller* höjning av vissa tullsatser med finanstillskaraktär *eller* ock tullsänkning, som vidtagits i samband med avslutandet av handelsavtal med främmande makter. Med avseende å den tekniska gestaltningen har 1911 års tulltaxa icke undergått avsevärda förändringar i annan mån än att vissa av de nyssnämnda sakliga ändringarna medfört uppdelning av åtskilliga rubriker i tulltaxan, varigenom rubrikernas antal ökats till 1387, en ökning som åstadkommits genom införande av delnummer, betecknade med a, b etc. eller med halvnummer, utan att rubrikernas ursprungliga nummerföljd i annan mån ändrats.

Beträffande den ställning, riksdagen under den tid som nu avses intagit till uppkomna tullfrågor, förtjänar att i detta sammanhang ytterligare erinras om följande. Förslag, som avsett ändring i gällande tullskydd, hava efter tull- och traktatkommitténs tillsättning merendels, i enlighet med förslag av bevillningsutskottet, blivit av riksdagen avslagna. Såsom motive-

ring härför har antingen hänvisats till den pågående utredningen eller, sedan sistnämnda kommitté upphört med sitt arbete, anförts att prövningen av tullskyddsfrågor borde anstå till en framtida revision av tulltaxan. Sedan 1925 års tulltaxerevision trätt i verksamhet hava, ävenledes enligt förslag av bevillningsutskottet, liknande skäl åberopats för avslag jämväl då fråga varit om förslag, som motiverats ur övervägande tulltekniska synpunkter. I flera dylika fall har såsom motivering anförts, att frågan borde prövas i samband med en allmänare revision av tulltaxan eller åtminstone i ett sådant sammanhang, att alla för bedömandet viktiga synpunkter kunde beaktas och konsekvenserna av olika möjliga lösningar kunde fullt överblickas. Endast där vägande skäl talat för omedelbar åtgärd i anledning av väckt förslag i fråga, som innefattats i det åt 1925 års tulltaxerevision givna uppdraget, har riksdagen, på hemställan av bevillningsutskottet, vidtagit ändring i tulltaxan.

Då chefen för finansdepartementet föreslog anordnandet av den utredning, som sedermera verkställdes av 1925 års tulltaxerevision, anförde departementschefen, efter att hava framhållit att de av tull- och traktatkommittén verkställda utredningarna innehölle material för bedömande av frågan om grunderna för vår framtida tullpolitik, bland annat följande.

»Oberoende av ställningen till denna omfattande fråga synes nu utredning böra igångsättas angående sådana åtgärder, om vilkas lämplighet meningarna icke behöva vara delade.

I första hand erfordras en revision av tulltaxan i mera tekniskt avseende, med huvudsakligt syfte att ernå förenklingar samt större översiktlighet och klarhet i fråga om tullbeskattningens syftemål. Under den tid, som förflutit efter tulltaxans antagande, har vidare framträtt behov av en överarbetning till förekommande av vissa oformligheter i tullbeskattningen, som uppenbarligen icke varit förutsedda eller påkallade av vare sig tullverkets eller näringslivets intressen. Åtskilliga framställningar angående sådana ändringar hava tid efter annan inkommit till Kungl. Maj:t. Inom vissa av näringslivets områden hava så betydande förändringar ägt rum, att tulltaxans varuspecifikation och tullsatser på denna grund kunna vara i behov av komplettering och ändring. Slutligen hava vidtagna ändringar i tulltaxan i vissa fall medfört ej avsedda verkningar; undersökas bör, huruvida och i vad mån korrigeringar kunna i sådana fall vidtagas».

Beträffande de grundtankar, efter vilka 1925 års tulltaxerevision utarbetat sitt förslag, inhämtas av de sakkunnigas betänkande bland annat följande. I enlighet med de för uppdraget meddelade direktiven har revisionsarbetet huvudsakligen inriktats på en teknisk överarbetning av tulltaxan. De skiljaktigheter, som de sakkunnigas förslag företer i jämförelse med nu gällande tulltaxa, hänföra sig därför huvudsakligen till tulltaxans yttre gestaltning. Vad sålunda gruppindelningen beträffar har densamma underkastats betydande ändringar i syfte bland annat att ernå större överensstämmelse med

handelsstatistikens uppställning. Vidare har specialiseringen undergått ganska avsevärd inskränkning, i det att antalet tulltaxerubriker minskats från 1387 till 1106. Samtidigt har ur tulltaxan avlägsnats ett stort antal av de anmärkningar, som för närvarande äro fogade till olika tulltaxerubriker. Sålunda hava exempelvis de anmärkningar, som innehålla bestämmelser rörande inräknande av visst emballage i den tullpliktiga vikten, ersatts med en gemensam, i tulltaxeförordningen intagen föreskrift, till vilken hänvisning lämnats genom bokstavsbezeichnungar vid de särskilda tulltaxenumren. Ävenledes hava vidtagits åtskilliga ändringar i avfattningen av rubrikerna. Syftet härmed har varit att åstadkomma en rubricering, som så långt möjligt är förebygger missförstånd och feltolkningar.

Den nyssnämnda minskningen i specialiseringen har, i den mån densamma skett genom sammanslagning av tulltaxerubriker med olika tullsats, föranlett mindre höjningar eller sänkningar av tullen för vissa varuslag. I några fall hava jämkningar i tullsats även vidtagits såsom en följd därav, att de sakkunniga jämlikt de meddelade direktiven verkställt granskning av den nuvarande tulltaxan även ur vissa andra synpunkter än de rent tulltekniska och därvid beträffande ett mindre antal varuslag tagit hänsyn till inträdda förändringar i vissa förhållanden, som ansetts hava varit av väsentlig betydelse för bestämmandet av de nuvarande tullsatserna. Bortsett från ändringar, vilka sålunda framgått ur överväganden med hänsyn till tulltekniska eller andra allmänna intressen, hava de sakkunniga icke ansett sig böra föreslå några ändringar, som kunde antagas i ena eller andra riktningen påverka det fastställda tullskyddet.

I samband med de sakkunnigas nyssnämnda förslag i fråga om de nuvarande, till vissa rubriker eller rubrikgrupper fogade emballagebestämmelsernas ersättande med allmänna, i förordningen intagna föreskrifter må omnämnas, att de sakkunniga beträffande åtskilliga artiklar föreslagit övergång från brutto- till nettoförtullning. Där en dylik ändring ansetts i högre grad inverka på tullskyddet för något visst varuslag, innefattar förslaget även ändring av den ifrågakommande tullsatsen.

De sakkunniga hava tänkt sig, att den statistiska varuförteckningen borde inarbetas i tulltaxan, som sålunda även skulle innehålla statistisk uppdelning av de olika rubrikerna. De sakkunniga hava icke utarbetat något förslag till en så uppställd taxa, men utgått ifrån, att en sådan borde föreligga i det slutliga tulltaxeförslag, som komme att framläggas för riksdagen.

I fråga om de statsfinansiella konsekvenserna av de föreslagna ändringarna i tullsatserna hava de sakkunniga framhållit, att det måste möta stora svårigheter att med någon säkerhet bedöma storleken av den ökning eller minskning i tulluppbörden för olika varuslag, som ett genomförande av förslaget kunde komma att medföra. Av en på de sakkunnigas föranstaltande verkställd undersökning hade emellertid syntts framgå, att höjningarna och sänkningarna i statsfinansiellt avseende i stort sett uppväde varandra.

Yttranden
öfver de sak-
kunnigas
förslag.

Kommers-
kollegium.

De sakkunnigas förslag har av Kungl. Maj:t för avgivande av yttranden remitterats till kommerskollegium, generaltullstyrelsen och lantbruksstyrelsen.

Kommerskollegium, som inhämtat yttranden från åtskilliga korporationer och sammanslutningar inom näringslivet, har funnit, att grundtankarna i de sakkunnigas förslag mottagits med tillfredsställelse och gillande av näringslivets representanter.

Beträffande enskildheterna i förslaget har kollegium uttalat betänkligheter mot sådana ändringar i tulltaxan, som på något sätt skulle komma att medföra sänkningar av bestående tullskydd. Enligt kollegii mening måste man i möjligaste mån undvika att föregripa den prövning av gällande tullsatsers lämplighet och berättigande, som är avsedd att verkställas av 1928 års tullkommitté. Förslaget angående den statistiska varuförteckningens inarbetande i den tulltaxa, som skulle föreläggas riksdagen, har kollegium ansett olämpligt, när anordningen skulle medföra, att ändringar i de statistiska positionerna måste bliva beroende av riksdagens beslut, varigenom komme att uppstå onödigt omgång och tidsutdräkt vid behöfliga ändringar i varuförteckningen. Med reservation för de jämkningar i förslaget, som sålunda på vissa punkter borde vidtagas, har kollegium uttalat, att förslaget i många avseenden innebure en så väsentlig förbättring av nu gällande bestämmelser, att det vore beklagligt, om detsamma icke kunde leda till ett snart genomförande av en från statsverkets såväl som från näringslivets synpunkt angelägen reform av tulltaxeförordning och tulltaxa. Den omständigheten, att genom 1928 års tullkommitté utredning om tullbeskattningens avvägning för närvarande påginge, borde icke lägga hinder i vägen för förslagets genomförande.

Generaltull-
styrelsen.

Enligt generaltullstyrelsens förmenande innebure de sakkunnigas förslag i väsentliga delar avsevärda tekniska förbättringar. De ändringar med avseende å taxans indelning och uppställning samt de förenklingar i avfattningen av rubrikerna, som av de sakkunniga föreslagits, hade obestriddligen medfört betydligt större klarhet och överskådlighet än den nuvarande taxan företedde. I likhet med de sakkunniga hade generaltullstyrelsen icke kunnat verkställa någon mera tillförlitlig beräkning angående de konsekvenser i statsfinansiellt avseende, som ett antagande av förslaget skulle medföra. Styrelsen vågade emellertid uttala den uppfattningen, att man i varje fall icke hade att befara, att någon nämnvärd minskning i tullinkomsterna därigenom skulle uppkomma.

Lantbruks-
styrelsen.

Lantbruksstyrelsen har uttalat sin tillfredsställelse med den föreslagna omläggningen av tulltaxans uppställning. Emellertid har styrelsen ifrågasatt ändringar bland annat i tullsaterna för vissa särskilda artiklar, vilka ansetts vara av intresse för de näringar, som styrelsen företräder.

Propositio-
nen.
Återblick.

I sitt yttrande till statsrådsprotokollet har föredragande departementschefen lämnat en allmän redogörelse för de skäl, som föranlett tulltaxeförslagets framläggande för riksdagen, och därvid anført följande.

Under det tjugotal år, som förflutit sedan gällande tulltaxa utarbetats, hade densamma icke undergått några nämnvärda ändringar i tekniskt avseende. Under sådana förhållanden och med hänsyn till de betydande förändringar, som under sagda tidsperiod inträffat på näringslivets olika områden, vore det förklarligt, att tulltaxan i fråga om den tekniska gestaltningen icke längre motsvarade tidens krav. I själva verket vore de tekniska bristerna i den nuvarande tulltaxan av sådan art och omfattning, att en revision av taxan för avhjälpan av bristerna måste framstå såsom en angelägenhet av stor vikt.

Efter att vidare hava erinrat om det uppdrag, som lämnats åt 1928 års tullkommitté, har departementschefen meddelat, att han till kommittén hänskjutit frågan, huruvida enligt dess mening ett på grundval av förenämnda sakkunnigas betänkande utarbetat förslag till en i huvudsak teknisk revision av gällande tulltaxa lämpligen kunde företagas till slutligt avgörande utan avvaktan på resultatet av kommitténs arbete.

I sitt yttrande i anledning av den sålunda framställda frågan har kommittén anfört följande: 1928 års tullkommitté.

»Därest det befinnes, att nu gällande tulltaxas brister i tekniskt hänseende äro av den art, att en revision av taxan, som är ägnad att undanröja dessa brister, icke lämpligen bör uppskjutas, får kommittén för sin del förklara, att en sådan revision torde kunna företagas, utan att kommitténs arbete därigenom förryckes. Kommittén utgår därvid ifrån, att här åsyftade tulltaxareform skall visa sig kunna genomföras under bibehållande i huvudsak av status quo i avseende på tullskyddets höjd och fördelning på skilda varuslag. Med sitt här gjorda uttalande har kommittén icke velat giva uttryck åt något som helst ståndpunktstagande i tullskyddshänseende och finner sig därav i intet avseende bunden vid bedömandet av de tullpolitiska spörsmål, som falla inom området för det kommittén lämnade uppdraget.»

För egen del har departementschefen, som återgivit kommitténs yttrande, uttalat, att han efter vägande mot varandra av olika på frågan inverkan omständigheter stannat för uppfattningen, att avgörande skäl talade för att nu genomföra den sedan länge påyrkade och förberedda tekniska revisionen av tulltaxan. Departementschefen.

Såsom förut nämnts är det i propositionen framlagda tulltaxeförslaget i allt väsentligt byggt på ovanberörda sakkunnigeförslag. Emellertid har sistnämnda förslag på olika punkter undergått en överarbetning inom finansdepartementet. Därvid har i första rummet den av de sakkunniga föreslagna gruppindelningen av tulltaxan undergått betydande ändringar. Detta sammanhänger därmed att till grund för den inom finansdepartementet vidtagna nya grupperingen lagts ett genom Nationernas förbunds försorg utarbetat förslag till internationell tullnomenklatur, vilket förslag ännu icke förelåg vid tiden för sakkunnigearbetets avslutande. Beträffande tillkomsten av berörda nomenklatur hänvisas till vad därom anföres i propositionen (sid. 160—161). Såsom framgår av en i propositionen (sid. 179) intagen

redogörelse för den nya gruppindelningen har densamma medfört, att antalet huvudgrupper ökats från 11 i de sakkunnigas förslag till 20 och rubrikantalet från 1106 till 1151, vartill kommer, att antalet underavdelningar blivit större än i de sakkunnigas förslag.

Såsom skäl för de ändringar, som vid bearbetningen i finansdepartementet sålunda vidtagits i gruppindelningen, har departementschefen anfört följande:

»Det av mig förut omförmälda förslaget till internationell tullnomenklatur erbjuder vid en jämförelse med såväl den nuvarande tulltaxan som de sakkunnigas förslag till ny taxa obestridliga företräden. Genom en anslutning till förstnämnda förslag skulle sålunda vinnas större överskådlighet med avseende å gruppindelningen och en naturligare fördelning av varuslagen på de olika grupperna. Med hänsyn härtill har det syntts lämpligt, att detta förslag i huvudsak lägges till grund för uppställningen av den reviderade tulltaxan. Därigenom blir vårt land även i tillfälle att främja strävandena för en önskvärd internationell likformighet på området. Vid överarbetningen av sakkunnigeförslaget hava därför vidtagits vissa ändringar i gruppindelningen i syfte att bringa densamma i närmare överensstämmelse med omförmälda förslag till internationell tullnomenklatur.»

I fortsättningen av sitt yttrande har departementschefen meddelat, att kommerskollegium och generaltullstyrelsen anmodats avgiva gemensamt yttrande över det förslag till gruppindelning av rubrikerna i tulltaxan, som sålunda framgått ur överarbetningen. Med anledning härav hade ämbetsverken anfört, att ämbetsverken visserligen uppmärksammat, att förslaget i vissa delar icke stode i full överensstämmelse med förslaget till internationell tullnomenklatur. För de avvikelser, som gjorts, varvid uppenbarligen viss hänsyn tagits till den svenska handelsstatistikens nuvarande gruppindelning, syntes emellertid bärande skäl kunna åberopas, och hade ämbetsverken vid sådant förhållande icke funnit anledning framställa någon erinran mot det remitterade förslaget.

Vid överarbetningen av sakkunnigeförslaget hava vidtagits åtskilliga jämkningar i de av de sakkunniga föreslagna tullsatserna. Därjämte har i några av de fall, där de sakkunniga föreslagit övergång från brutto- till nettoförtullning, beräkandet av tullen efter bruttovikt bibehållits. Rörande skälen till dessa ändringar har departementschefen anfört bland annat följande:

»Såsom jag redan framhållit, äro de ändringar i tullsatser, som av de sakkunniga föreslagits, i allmänhet icke av större betydelse ur tullskyddssynpunkt. I anslutning till den av 1928 års tullkommitté angivna ståndpunkten har jag emellertid vid överarbetningen av sakkunnigeförslaget på ett flertal punkter vidtagit jämkningar för att ernå större överensstämmelse med gällande tullsatser. Särskilt har jag — då speciella skäl ej ansetts tala i annan riktning — i de mera sällan förekommande fall, där de sakkunniga av andra än tulltekniska skäl ifrågasatt ett frångående av nuva-

rande tullskydd, sökt begränsa de föreslagna tulländringarna i syfte att status quo på området måtte bibehållas. — — —

Vad särskilt angår den av de sakkunniga för vissa varugrupper eller särskilda varuslag föreslagna övergången från nuvarande bruttoförtullning till nettoförtullning har jag i allmänhet ej haft något att däremot erinra. Dock har jag i enstaka fall, där dylik ändring befunnits vara av mera väsentlig betydelse ur tullskyddssynpunkt, i överensstämmelse med nyss uttalade uppfattning rörande lämpligheten av att det nuvarande tullskyddet lämnas orubbat, ansett gällande bestämmelser rörande viktullens beräkning böra bibehållas.»

Vad slutligen beträffar den statistiska varuförteckningens inarbetande i tulltaxan, på sätt de sakkunniga ifrågasatt, har departementschefen, efter att hava framhållit, att detta skulle innebära, att ändringar i de statistiska positionerna framdeles skulle bliva beroende av riksdagens prövning, vidare anfört följande:

»Ändamålet med denna anordning har varit att undvika den nuvarande uppdelningen av de för tulltaxeringen erforderliga tulltekniska och statistiska varubeteckningarna på två skilda författningar. Då emellertid ett genomförande av förslaget på denna punkt, såsom kommerskollegium och generaltullstyrelsen i förut omförmälda yttrande i ämnet framhållit, skulle medföra en ur näringslivets synpunkt oläglig omgång och tidsutdräkt vid behöfliga ändringar i den statistiska varuförteckningen, har jag icke ansett mig böra biträda detsamma. Syftet med förslaget ifråga synes i stället böra tillgodoses sålunda, att den statistiska varuförteckningen på lämpligt sätt inarbetas i en på Kungl. Maj:ts föranstaltande utgiven, för praktiskt bruk avsedd särskild edition av den tulltaxa, som antagits av riksdagen.»

Enligt propositionsförslaget skulle den nya tulltaxan icke träda i kraft förr än den 1 januari 1930. Såsom skäl härtill har anförts, dels att handelsstatistiken icke borde utan tvingande skäl omläggas under löpande kalenderår, dels att tillräcklig tid borde beredas generaltullstyrelsen för vidtagande av de förarbeten, som erfordrades för att övergången till den nya taxan måtte ske med minsta möjliga störningar.

Vid den tidpunkt, då 1925 års tulltaxerevision erhöll sitt uppdrag, var, sedan tull- och traktatkommittén upphört, tanken på en allsidig revision av tulltaxan skjuten åt sidan. Innan nämnda uppdrag slutförts, hade emellertid frågan om den allsidiga tullutredningen återupptagits, i det att 1927 års riksdag i skrivelse till Kungl. Maj:t begärt, att en sådan utredning måtte igångsättas och förslag i ämnet föreläggas riksdagen. Få månader efter det 1925 års tulltaxerevisions betänkande och förslag avgivits, tillsattes 1928 års tullkommitté med den uppgift att verkställa en allsidig tullutredning, som i det föregående angivits.

Härigenom har uppkommit ett sakläge, som icke var förutsett, då 1925

**Utskottets
yttrande.**

Allmänna
synpunkter.

års revision igångsattes. I detta läge gäller det att först avgöra, huruvida det syfte, som är uppställt för den nya tullutredningen, möjligen bör för-
anleda, att den tekniska revision, som med den förevarande propositionen
avses, får anstå för att företagas i samband med den allsidiga prövning av
vår tullagstiftning, som förestår, när 1928 års tullkommitté slutfört sitt
arbete. För en dylik planläggning talar otvivelaktigt den omständigheten,
att den tekniska revision av tulltaxan, som nu ligger inom räckhåll, näppe-
ligen kan beräknas i allo giva den yttre gestaltning åt tulltaxan, som kan
komma att krävas av de ändringar i tullskyddet, till vilka den pågående
utredningen i sinom tid kan giva anledning. Man måste sålunda räkna
med att ytterligare jämkningar även ur tekniska synpunkter kunna bliva
påkallade vid en framtida saklig prövning av tulltaxan.

Å andra sidan medföra de tekniska bristerna i vår nuvarande tulltaxa allvar-
liga olägenheter såväl för tullverket som för den trafikerande allmänheten. Sär-
skilt hava från olika håll inom näringslivet önskemål framförts om en teknisk
revision av taxan i syfte bland annat att ernå större koncentration och överskåd-
lighet i uppställningen samt en tydligare formulering av de särskilda tull-
taxerubrikerna. Också har bevillningsutskottet under senare år alltemel-
lanåt haft att yttra sig i anledning av väckta motioner, i vilka på över-
vägande tekniska grunder föreslagits ändringar i tulltaxan. På sätt av den
ovan lämnade översikten framgår har utskottet därvid i åtskilliga fall ansett
sig böra lämna förslagen utan tillstyrkande. Även om utskottet blivit över-
tygat om önskvärdheten av en ändring, har utskottet dock i det enskilda
fallet funnit sig sakna möjlighet att överblicka frågans hela sammanhang
och konsekvenserna av olika möjliga lösningar.

Utskottet har sålunda på senare tid, närmare bestämt efter tidpunkten då 1925
års tulltaxerevision tillsattes, i fråga om flera förslag angående tulltekniska
förändringar intagit enahanda ståndpunkt som beträffande förslag om ändrin-
gar i tullskyddet. Nu torde det, med hänsyn till ej mindre arten och omfatt-
ningen av det uppdrag, som meddelats 1928 års tullkommitté, än även de
övrige förarbeten som erfordras för framläggande av proposition på grundval av
kommitténs utredningar, knappast kunna förväntas, att den slutliga prövningen
av det förslag, som kommittén kan komma att avgiva, skall kunna äga rum inom
de närmaste åren. Med tanke härpå har också vid tillsättandet av 1928 års tull-
kommitté dåvarande chefen för handelsdepartementet anförts, att företagandet
av utredningen icke finge verka därhän, att förslag om av särskilda omständig-
heter påkallade jämkningar eller ändringar i gällande tulltaxa förbleve oprövade
eller oavgjorda i avvaktan på slutförandet av de sakkunnigas arbete. Även
om bevillningsutskottet kommer att under den tid, som åtgår innan den nyss-
berörda utredningens resultat kan föreläggas riksdagen, vidhålla sin hittills
intagna ståndpunkt att endast då särskilda skäl föreligga förorda ändringar
i tullskyddet, så synes det vara önskvärt, att frågor, som angå tulltaxans
tekniska gestaltning, i enlighet med nyss återgivna uttalande kunna upp-
tagas till behandling utan hinder av den pågående utredningen. Detta

sker emellertid lämpligast genom företagande av en sådan tulltaxans tekniska revision i ett sammanhang, som Kungl. Maj:ts föreliggande förslag åsyftar. Vid den allsidiga prövning av tulltaxan, som sedermera i sinom tid stundar, måste en teknisk revision, som nu genomföres, komma lagstiftningsarbetet tillgodo därutinnan, att uppmärksamheten då kan ägnas åt de tullpolitiska synpunkterna mera odelat än fallet blivit, därest någon teknisk omgestaltning av tulltaxan icke förut kommit till stånd.

Den vunna erfarenheten såväl av tulltaxans praktiska tillämpning som under lagstiftningsarbetet liksom ock hänsynen till den praktiska planläggningen av utredningsarbetet i dess helhet tala sålunda starkt för att icke låta anstå med en omgestaltning av tulltaxan ur tekniska synpunkter blott därför att den mera allsidiga prövning av tulltaxan, till vilken förarbeten pågå, icke kan samtidigt företagas.

Såsom ett skäl för uppskjutande av den tekniska revisionen av tulltaxan skulle möjligen kunna anföras, att övergången till en ny tulltaxa alltid måste vara förenad med vissa olägenheter för det praktiska tulltaxeringsarbetet. Då den föreslagna tulltaxan skiljer sig från den nu gällande huvudsakligen endast i fråga om gruppindelning, specialisering, rubriknumrering och andra dylika, mera formella anordningar, torde berörda olägenheter i förevarande fall mestadels komma att inskränka sig därtill, att sådana av generaltullstyrelsen meddelade anvisningar rörande tulltaxeringen, enligt vilka en vara skall hänföras till en viss bestämd tulltaxerubrik, icke längre skulle kunna tillämpas. Dylika anvisningar lämnas dels i en för ändamålet utfärdad handbok för tullbehandlingen, den s. k. varuförteckningen, dels i särskilda tullbehandlingscirkulär. Enligt vad utskottet erfarit, ämnar generaltullstyrelsen, därest en ny tulltaxa utfärdas, gå i författning om utarbetande och utgivande av en ny varuförteckning. I denna förteckning skulle efter erforderliga ändringar intagas sådana anvisningar rörande tulltaxeringen, som fortfarande kunna anses hava en uppgift att fylla, varemot alla övriga anvisningar skulle bortfalla. Genom att den gamla varuförteckningen, som sedan länge ansetts vara i behov av omarbetning, sålunda skulle ersättas med en ny varuförteckning och samtidigt de många anvisningarna rörande tulltaxeringen underkastas gallring och revision, komme övergången till den nya tulltaxan uppenbarligen att avsevärt underlättas och därjämte betydande direkta fördelar för det löpande tulltaxeringsarbetet att uppnås. Då därtill kommer, att den föreslagna nya tulltaxan i och för sig innebär avsevärda förenklingar och lättnader i nämnda arbete, synes det, som om de praktiska olägenheterna vid själva övergången till denna taxa skulle bliva mindre betydande än de fördelar, som komme att vinnas under tillämpningen av den nya taxan. Även för trafikens vidkommande synes taxeförslaget — oavsett den tidsvinst, som kan ernås genom tulltaxeringsarbetets förenkling — framför nu gällande taxa erbjuda vissa företräden, vilka böra vara ägnade att underlätta orienteringen i tulltaxan.

I detta sammanhang har utskottet ur vad ovan meddelats från utred-

ningen i ärendet velat erinra om följande. Kommerskollegium, som ansett, att den tekniska revisionen av tulltaxan borde kunna genomföras utan hinder av den pågående allmänna utredningen, har samtidigt givit uttryck åt den uppfattningen, att det vore beklagligt, om det av 1925 års tulltaxerevision avgivna förslaget icke kunde leda till ett snart genomförande av en från statsverkets såväl som från näringslivets synpunkt angelägen reform av tulltaxan. Generaltullstyrelsen har förklarat sig icke hava något att erinra mot att en revision av tulltaxan omedelbart verkställdes på grundval av förslaget, vilket enligt styrelsens förmenande i väsentliga delar innebure avsevärda tekniska förbättringar. Ej heller i lantbruksstyrelsens yttrande har uttalats någon erinran mot att den tekniska revisionen redan nu komme till stånd.

I betraktande av vad utskottet sålunda framhållit och återgivit har det för utskottet gällt att bedöma, huruvida den utredning och det förslag, som med förevarande proposition framlagts, giva utskottet tillfälle att för riksdagen framlägga ett förslag till tekniskt reviderad tulltaxa, som kan av utskottet till antagande förordas. I sådant hänseende vill utskottet anföra följande.

Det uppdrag, som meddelats 1925 års tulltaxerevision, var ju icke begränsat till en rent teknisk bearbetning utan medgav i angivna syften utredningar och förslag, som kunde avse eller innebära ändring i det gällande tullskyddet. Givet är emellertid, att, sedan en allsidig utredning angående det gällande tullsystemet ur i första hand tullskyddets synpunkt numera påbörjats, det är av betydelse, att en teknisk omgestaltning av taxan i möjligaste mån avgränsas från vad som rätteligen hör till den mera sakliga utredningen. Med denna utgångspunkt har utskottet tillmätt särskild betydelse åt de av kommerskollegium framställda anmärkningar, vilka rikta sig emot sådana av de sakkunniga föreslagna ändringar, som, utan att vara påkallade av tulltekniska skäl eller avse att avhjälpa rena oformligheter i tullbeskattningen, medföra rubbningar i gällande tullskydd.

I anslutning till den ståndpunkt i nu berörda hänseende, som 1928 års tullkommitté, på sätt ovan nämnts, intagit, har ju också chefen för finansdepartementet vid den inom departementet verkställda överarbetningen av de sakkunnigas förslag i fråga om ett flertal taxenummer vidtagit jämkningar i syfte att bibehålla det mått av tullskydd, som de nuvarande bestämmelserna bereda. Sedermera har ävenledes bevillningsutskottet i enahanda syfte föreslagit vissa ändringar i det av Kungl. Maj:t framlagda förslaget till tulltaxa. Med de ändringar i det ursprungliga förslaget, som sålunda numera vidtagits, föreligga, enligt utskottets mening, icke ur synpunkten av rubbat tullskydd skäl till anmärkningar mot Kungl. Maj:ts föreliggande förslag. I övrigt föranleder detsamma från utskottets sida icke andra anmärkningar än dem, som utskottet kommer att här nedan vid särskilda punkter framställa.

Utskottet har sålunda kommit till den uppfattningen, att en teknisk revision av tulltaxan nu bör företagas på grundval av den föreliggande propositionen.

På sätt ovan (sid. 5) återgivits hade de sakkunniga tänkt sig, att Kungl. Maj:t skulle låta inarbeta den statistiska varuförteckningen i det förslag till tulltaxa, som Kungl. Maj:t komme att framlägga för riksdagen. Syftet härmed var att avhjälpa olägenheten av de för tulltaxeringen erforderliga tulltekniska och statistiska varubeteckningarnas uppdelning på skilda författningar. Departementschefen har (se ovan sid. 9) såsom sin mening uttalat, att berörda syfte i stället borde tillgodoses därigenom, att på Kungl. Maj:ts föranstaltande av den av riksdagen antagna tulltaxan utgäves en för praktiskt bruk avsedd särskild edition, i vilken den statistiska varuförteckningen på lämpligt sätt inarbetats.

Bevillningsutskottet har funnit den av departementschefen avsedda anordningen ändamålsenlig.

Utskottet övergår härefter till att redogöra för resultatet av den granskning, som inom utskottet ägnats förslaget detaljer. För undvikande av onödig vidlyftighet kommer utskottet att här nedan särskilt yttra sig icke beträffande varje paragraf eller taxenummer i förslaget utan endast i de delar, där utskottet beslutat föreslå bestämmelser, avvikande från Kungl. Maj:ts förslag, eller haft motioner att besvara eller eljest funnit särskild anledning därtill.

**Granskning
i detalj.**

Det förslag till tulltaxeförordning, som framlagts med propositionen, företer vissa avvikelser från den nuvarande förordningen med tulltaxa för inkommande varor. Till en början hava de mera konstitutiva bestämmelserna i de till den nuvarande tulltaxan fogade »underrättelser om vad vid tulltaxans tillämpning iakttagas bör» överflyttats till tulltaxeförordningen. I samband härmed må nämnas, att enligt propositionen tulltaxeunderrättelserna, då dessas övriga bestämmelser äro avsedda att utfärdas på administrativ väg, helt och hållet bortfallit. Vidare hava ur tulltaxeförordningen utbrutits de i de nuvarande §§ 11—13 intagna bestämmelserna rörande vissa slag av tullrestitution. Dessa bestämmelser hava nämligen i reviderat skick intagits i det förslag till förordning angående tullrestitution, som framlagts för riksdagen i proposition den 8 februari 1929 (nr 66), över vilken utskottet framdeles kommer att avgiva betänkande. I överensstämmelse med vad Kungl. Maj:t föreslagit i proposition den 1 februari 1929 (nr 44) och riksdagen med bifall till sistnämnda proposition numera beslutat (skr. nr 56), har § 14, som innehåller stadganden angående lastpenningar, bortfallit. Slutligen hava åtskilliga ändringar vidtagits med avseende å tulltaxeförordningens

**Tulltaxeför-
ordningen.**

uppställning, varjämte bestämmelserna i förordningen underkastats bearbetning av redaktionell art.

Utskottets
yttrande.

Mot de ändringar, Kungl. Maj:ts förslag till tulltaxeförordning sålunda innehåller, har utskottet icke funnit anledning till erinran.

Tulltaxan.

Nr 36.
Blommor
och blom-
delar.

Nr 43.
Kvistar och
blad.

Motionen
II: 26.

Vid behandlingen av motionen nr 26 i andra kammaren av herr Nylander har utskottet i betänkande nr 13 föreslagit, att till rubrikerna 128 och 133 i gällande tulltaxa, motsvarande taxenumren 36 och 43 i Kungl. Maj:ts nu föreliggande förslag, måtte i form av anmärkningar, att gälla till och med den 31 december 1929, fogas bestämmelser, av innehåll att torkade eller eljest för transporten konserverade, men icke på annat sätt behandlade blomdelar samt kvistar och blad skola åtnjuta tullfrihet, därest vid tullbehandlingen genom skriftligt intyg på tro och heder styrkes, att varorna äro avsedda uteslutande för vidare yrkesmässig bearbetning. Då nämnda betänkande numera vunnit riksdagens bifall, böra motsvarande bestämmelser givetvis intagas även i den reviderade tulltaxan. Anmärkningar av sådan innebörd som de nyssnämnda hava med hänsyn till vissa tillämpningsföreskrifter, som komma att i administrativ ordning utfärdas, i Kungl. Maj:ts förevarande förslag erhållit en i formellt hänseende något ändrad avfattning, vilken här synes böra lända till efterföljd. Utskottet kommer sålunda att i sin hemställan upptaga anmärkningarna i överensstämmelse härmed.

Nr 112
och 252.
Blåsta oljor;
standolja.

Motionen II:
351.

I motionen nr 351 i andra kammaren har herr Lithander yrkat, »att riksdagen måtte besluta, att numren 112 och 252 i Kungl. Maj:ts förslag till tulltaxa måtte erhålla följande lydelse:

	Tull för 100 kg kronor
Nr	
112 Linolja, rå, samt rov- och rapsolja; lin-, rov- och rapsoljesyror	7
252 Linolja, blekt eller kokt, även oxiderad till fast form, samt andra oljefernissor, utan tillsats av andra ämnen än mineraliska torkmedel, <i>härunder inbegripet standolja; blåst lin-, rov- och rapsolja samt andra liknande blåsta oljor T; ävensom sickativ, bestående av olja eller harts i förening med metalloxyder eller metallsalter N</i>	10».

Till stöd för sitt yrkande har motionären anfört i huvudsak följande.

Den praxis, som för närvarande tillämpades vid tullbehandlingen av blåsta oljor, kunde icke stödja sig på något beslut från riksdagens sida och hade ej heller varit föremål för prövning av regeringsrätten. Det vore därför lämpligt, att riksdagen toge ställning till frågan om dessa oljors tullbeskattning.

Blåsningen av linolja och andra dylika oljor skedde vanligen vid högre temperatur och medförde en väsentlig förändring av oljans egenskaper. Varje blåst olja utgjorde sålunda en övergångsprodukt till motsvarande kokt olja, varför gränsfall, som vore svåra att bedöma, lätt kunde uppstå. Där-
emot mötte ingen svårighet att skilja rå linolja från blåst linolja. Det vore därför ur tullteknisk synpunkt önskvärt, att de blåsta oljorna likställdes med de kokta. Detta vore även motiverat av den bearbetning, som de blåsta oljorna undergått och som vore av större omfattning än blekningsproceduren, vilken ansetts böra föranleda, att blekt linolja i tullbeskattningsavseende likställdes med kokt linolja.

Beträffande standolja, nu upptagen i rubriken 1118, bjöde försiktigheten, att varan fortfarande omnämndes i motsvarande tulltaxerubrik.

Lin-, rov- och rapsolja behandlas understundom på det sättet, att luft eller syrgas inblåses vid förhöjd temperatur, varvid oljans konsistens förändras, så att den blir lämpligare för vissa ändamål. Enligt hittills tillämpad praxis utövar dylik behandling av varan ej inflytande på tulltaxeringen. Motionärens yrkande innebär, att den nuvarande tullsatsen för ifrågavarande slag av blåsta oljor, vilken även i Kungl. Maj:ts förslag är upptagen till 7 öre för kilogram, skulle höjas till 10 öre.

Enligt vad utskottet inhämtat fördyras oljan genom blåsningen med 2—3 öre för kilogram. Understundom lär den blåsta oljan icke betinga högre pris än den oblåsta, vilket förklaras därav, att man genom den viktökning av oljan, som uppstår genom blåsningen, erhåller kompensation för de med blåsningen förenade kostnaderna.

Några tulltekniska svårigheter av den art motionären befarar synas hittills icke hava gjort sig gällande och då taxeförslaget beträffande de blåsta oljorna endast fastslår hittills tillämpad praxis, torde man knappast hava anledning att antaga, att dylika svårigheter för framtiden skola uppstå. Ej heller med hänsyn till arten av den bearbetning, de blåsta oljorna undergått, har utskottet funnit sig böra tillstyrka den föreslagna tullförhöjningen.

Det förhållandet, att standolja icke upptagits i taxenumret för kokt linolja, har i de sakkunnigas betänkande motiverats därmed, att nämnda olja endast är att betrakta såsom ett slag av kokt linolja. Av sålunda angivet skäl och då standoljan säkerligen kommer att omnämnas i varuförteckningen till tulltaxan, torde varan ej behöva upptagas i taxenumret.

Utskottet kommer alltså att i sin hemställan upptaga godkännande av Kungl. Maj:ts förslag i fråga om taxenumren 112 och 252.

I anslutning till det i proposition nr 7 till innevarande riksdag framlagda förslag, att tullen å socker, hänförligt till rubrikerna 158 och 159 i gällande tulltaxa, skulle under tiden från och med den 1 mars 1929 eller den tidigare dag Kungl. Maj:t bestämde till och med den 31 januari 1930 utgå med 13 öre för kilogram, har i Kungl. Maj:ts förevarande proposition under taxenummer 121 upptagits en anmärkning beträffande den ifrågasatta ändringen av sockertullen, avseende januari månad sistnämnda år.

*Utskottets
yttrande.*

*Ann. 1 till
nr 121.
Tullen å
socker.*

Sedan riksdagen numera (skr. nr 29) avslagit nämnda proposition om förhöjd tull å socker, bör omförmälda, med 1 betecknade anmärkning utgå ur taxeförslaget, varom utskottet alltså kommer att göra hemställan.

Nr 134. I motionen nr 231 i första kammaren har herr Sundberg hemställt, »att
Hundbröd. riksdagen må besluta att i tulltaxan bibehålla en särskild rubrik för hund-
Motiotionerna bröd med tull av 25 öre per kilogram».

I: 231 och
II: 357. Liknande hemställan har framställts i motionen nr 357 i andra kammaren
av herr Mogård m. fl.

Beträffande vad som anförts till stöd för nämnda hemställan får utskottet hänvisa till motionerna.

Utskottets
yttrande.

Före år 1921 utgick tullen för hundbröd med samma belopp som för vanliga grövre brödsorter, nämligen 6.5 öre för kilogram. Någon tillverkning av hundbröd fanns ej då här i landet. I samband med den höjning av vissa finanstillar, som vidtogs vid nämnda års riksdag, höjdes även tullen å hundbröd till 25 öre för kilogram, vilken tullsats sedermera ägt bestånd.

De sakkunniga hava i sitt förslag i tullbeskattningsavseende likställt hundbröd med annat grövre bröd och till stöd härför anført, att efter den pris-sänkning, som inträtt å varan, den höjda tullsatsen ej stode i rimlig proportion till varuvärdet samt att hundbröd ej utgjorde en produkt av beskaffenhet att böra beläggas med tull såsom lyxvara.

I den föreliggande propositionen har icke ifrågasatts någon ändring på denna punkt av de sakkunnigas förslag.

Införseln av hundbröd, som år 1913 uppgick till 151,063 kilogram med ett värde av 45,319 kronor har under de senare åren utgjort:

år 1924	59,690	kilogram	med ett värde av	31,054	kronor
» 1925	63,208	»	»	»	» 35,921 »
» 1926	58,155	»	»	»	» 32,619 »
» 1927	58,001	»	»	»	» 32,549 »
» 1928 (prelim. uppgift)	55,448	»	»	»	» . »

Enligt motionärernas uppgift utgör detaljhandelspriset för svenskt hundbröd 95 öre och för engelsk vara 1 krona 20 öre för kilogram.

Då frågan om behovet av tullskydd beträffande den för landet nya tillverkningen av hundbröd synes böra prövas i samband med den i 1928 års tullkommitté pågående utredningen angående avvägningen av skyddstillarna, har utskottet ansett sig böra förorda sådan ändring i Kungl. Maj:ts förslag, att den för hundbröd nu gällande tullsatsen, 25 öre för kilogram, bibehålles. Utskottet kommer sålunda att i sin hemställan upptaga ett särskilt taxenummer för hundbröd med en tullsats av 25 kronor för 100 kilogram.

Nummer 215 har avfattats under antagande att ett den 11 december 1928, under förutsättning av riksdagens godkännande, mellan Sverige och Tyska riket slutet tilläggsavtal till handels- och sjöfartstraktaten den 14 maj 1926 skulle framläggas för och godkännas av den nu samlade riksdagen.

Riksdagen har numera godkänt nämnda, i proposition nr 186 framlagda tilläggsavtal och i samband därmed bifallit Kungl. Maj:ts proposition nr 219, i vilken framlagts förslag till ändrad lydelse av rubriken 1226 $\frac{1}{2}$ i gällande tulltaxa (se bevillningsutskottets betänkanden nr 14 och 15).

Avfattningen av taxenummer 215 i förevarande proposition överensstämmer med sistnämnda förslag; och kommer utskottet att hemställa om godkännande av omfördälda taxenummer.

I de likalydande motionerna nr 236 i första kammaren av herr Österström m. fl. samt nr 363 i andra kammaren av herr Holmström m. fl. har hemställts, »att riksdagen vid ett bifall i huvudsak till Kungl. Maj:ts proposition nr 65 måtte däri vidtaga sådan ändring, att någon sänkning av den gällande tullen för plywood av gran och furu (kryssfananer) icke för närvarande kommer till genomförande».

Nr 215.
För lacker
avsedda lös-
ningsmedel
etc.

Nr 340.
S. k. kryss-
faner.
Motionerna
I: 236 och
II: 363.

På förslag av 1906 års tulltaxekommitté upptogos hoppressade faner- eller träskivor (s. k. limbräder), vilka då ej voro föremål för tillverkning inom landet, med en tull av 10 öre för kilogram. Denna artikel har enligt modernare terminologi och med anledning av växlande tillverkningsmetoder i Kungl. Maj:ts förslag upptagits under benämningen »kryssfananer o. dyl.». Tullsatsen gäller för närvarande alla slags kryssfananer utan avseende på träslagets beskaffenhet. Enligt Kungl. Maj:ts förslag skulle tullen nedsättas till 5 öre för kilogram för kryssfananer av furu eller gran men bibehållas för kryssfananer av andra träslag. Såsom skäl för den ifrågasatta ändringen hade de sakkunniga anfört, att kryssfananer, som vore föremål för massproduktion, ej borde draga högre tull än vanliga snickararbeten av enahanda träslag.

Tullsatserna
enligt gällande
taxa och en-
ligt Kungl.
Maj:ts för-
slag.

Enligt vad som framgår av det propositionen bifogade utdraget ur statsrådsprotokollet över finansärenden hade i en till Kungl. Maj:t ingiven skrift industriaktiebolaget Furu-Plywood hemställt, att någon nedsättning icke måtte vidtagas i nu gällande tullsats å ifrågasvarande artikel. Föredragande departementschefen hade emellertid icke ansett sig böra ifrågasätta någon ändring i de sakkunnigas förslag.

Till stöd för sin hemställan hava motionärerna anfört i huvudsak följande.

Sedan åtskilliga fabriker inom landet för tillverkning av s. k. kryssfananer (plywood) nödgats nedlägga sin verksamhet, hade under de senare åren för tillverkning av furuplywood anlagts flera stora fabriker med starkare ekonomisk och teknisk grundval, i vilka betydande kapital investerats och en stor arbetarstam vunnit sin utkomst. Dessa fabriker hade tillkommit under förlitande på det vid anläggningen rådande tullskyddet, och det vore icke

Motionärerna.

rimligt att detta omedelbart efter fabrikationens igångsättande nedsattes till hälften. Trots det nuvarande tullskyddet visade statistiken stigande importsiffror. Skulle den föreslagna tullnedsättningen genomföras bleve följden, att i större delen av södra Sverige utländsk vara på grund av gynnsammare fraktförhållanden kunde levereras väsentligt billigare än svensk plywood, och det vore tvivelaktigt om den inhemska industrien efter en tullsänkning kunde fortsätta sin verksamhet. Detta sammanhänge med det förhållandet, att den svenska tillverkningen av de bättre kvaliteterna, vilka exporterades, vore beroende av den samtidiga tillverkningen av sämre kvaliteter, som huvudsakligen endast kunde finna avsättning på den svenska marknaden.

*Framställning
från Sveriges
snickeri-
exportförening
u. p. a.*

Till utskottet har överlämnats en till chefen för finansdepartementet ingiven skrift från styrelsen för Sveriges snickeri-exportförening u. p. a.

I skriften har framhållits, hurusom plywood eller så kallade kryssfananer av björk eller furu i betydande utsträckning användes av den svenska snickeriindustri, som arbetar på export, enär det alltmera bleve vanligt att fordringar uppställdes på att fyllningar i dörrar skulle göras av plywood. Det hade visat sig, att konkurrerande utländska fabriker kunde köpa svensk furuplywood till väsentligt billigare pris än våra svenska snickerifabriker. En tull på plywood av 10 öre för kilogram betydde, om den helt utnyttjades, en extra kostnad av 30 öre till omkring 1 krona för varje dörr, motsvarande betydligt mera än den förtjänst exportörerna av dörrar kunde påräkna. För den svenska dörrexportindustrien vore det av största betydelse, att ingen som helst tull pålades plywood av furu eller björk. Skulle tullfrihet icke medgivas, vore det nödvändigt, att restitution vid export erhöles under icke allt för besvärliga former.

*Utskottets
yttrande.*

Så kallade kryssfananer tillverkades förr av lövträ. Först under de senare åren har tillverkning av kryssfananer av furu kommit till stånd. Av motiveringen till 1906 års tulltaxekommittés betänkande framgår, att upptagandet av så kallade limbräder med en tull av 10 öre för kilogram föranleddes därav, att tullen för andra bearbetade trävaror skulle bli allt för hög för nyssnämnda artikel. Frågan om tullen å kryssfananer av furu har däremot icke förr än nu kommit under riksdagens prövning. Det kunde då synas ligga nära till hands att lämna nu utgående tull orubbad, tills 1928 års tullkommitté verkställt utredning angående behovet av tullskydd för tillverkningen. Såsom framgår av ovannämnda skrift från Sveriges snickeri-exportförening u. p. a. är emellertid frågan av aktuellt intresse för den snickeriindustri, som arbetar på export, varför utskottet ansett sig böra i detta sammanhang upptaga denna tullfråga.

Av vår produktionsstatistik framgår, att tillverkningsvärdena för faner och kryssfananer under de senare åren avsevärt stegrats, vilket till allra största delen är att tillskriva den nya tillverkningen av kryssfananer (plywood) av furu. Under det att tillverkningsvärdet år 1913 utgjorde 682,000 kronor, varav 175,000 kronor för kryssfananer, uppgick detsamma år 1926 till 3,393,000 kronor, varav på kryssfananertillverkningen 2,364,000 kronor.

Sedan sistnämnda år lär tillverkningen hava ytterligare stegrats. Motionärerna uppgiva också tillverkningen för år 1928 av furuplywood till 6,000 å 7,000 ton, varav till förbrukning inom landet 4,000 å 5,000 ton. Enligt handelsstatistiken motsvarar det deklarerade värdet för exporten i genomsnitt omkring 500 kronor per ton. Att döma härav skulle värdet av 1928 års tillverkning av kryssfananer av furu kunna antagas utgöra omkring 3 å 3.5 miljoner kronor. Tager man i betraktande vad motionärerna ytterligare uppgivit, nämligen att 60 å 70 procent av den totala produktionen utgöres av sämre kvaliteter, vilka i huvudsak finna avsättning endast på den svenska marknaden, torde värdet stanna vid något lägre belopp.

Utförseln av kryssfananer utgjorde:

år 1925	653 ton	med ett värde av	267,000 kronor
» 1926	1,219	» » » » »	469,000 »
» 1927	1,142	» » » » »	483,000 »
» 1928	2,166	» » » » »	1,048,000 »

Införseln av kryssfananer utgjorde:

år 1925	160 ton	med ett värde av	103,000 kronor
» 1926	172	» » » » »	124,000 »
» 1927	231	» » » » »	149,000 »
» 1928	548	» » » » »	332,000 »

Enligt vad som uppgivits har importen hittills omfattat företrädesvis sådant kryssfananer, som antingen icke alls eller endast i mindre omfattning tillverkas inom landet, nämligen dels så kallat lamellträ med täckfaner av mahogny och dels kryssfananer av vissa slag av lövträ. Det har även uppgivits, att beträffande de sistnämnda vissa grannländer hade större konkurrensmöjligheter på grund av bättre tillgång på kvistrent trä. Dessa slag av kryssfananer beröras emellertid icke av den ifrågasatta tullnedsättningen, vilken endast avser kryssfananer av furu eller gran.

Av vad ovan anförts torde framgå, att den inhemska tillverkningen av kryssfananer av furu hastigt utvecklats till en storindustri. De snabbt uppgående exportsiffrorna tyda också på, att ytterligare utvidgning av exportmarknaden kan förväntas. Om hänsyn toges dels till den stegrade förbrukningen inom landet av kryssfananer och dels till vad ovan anförts rörande beskaffenheten av det kryssfananer, som införes, synes jämförelsen mellan produktions- och införselsiffrorna giva anledning till antagandet, att den inhemska tillverkningen av kryssfananer av furu intager en stark ställning gent emot den utländska konkurrensen på hemmamarknaden. Vid tullfrågans bedömande bör emellertid hänsyn även tagas till förbrukarnas intressen, särskilt gäller detta den industri, som använder kryssfananer vid sina tillverkningar för export. Visserligen kan erinras, att exportindustrien genom möjligheten till tullrestitution icke är för inköp av sina halvfabrikat hänvisad uteslutande till den svenska marknaden, men om en halvfabrikatsindustri genom

ett högt tullskydd kan uppehålla ett avsevärt högre pris på den inhemska marknaden än vid export, kan detta givetvis icke undgå att inverka menligt på förädlingsindustriens avsättningsmöjligheter på exportmarknaden. Även må framhållas, att på här ifrågavarande område den exporterande förädlingsindustrien sysselsätter större arbetarstam än halvfabrikatsindustrien.

Då halvfabrikatsindustrien för sin masstillverkning av kryssfanan enligt förslaget skulle åtnjuta samma tullskydd för kilogram räknat som den mera hantverksmässiga förädlingsindustrien, synes vederbörlig hänsyn hava tagits till den förras intressen.

På grund av vad sålunda anförts har utskottet ansett sig böra avstyrka motionerna och hemställa om godkännande av Kungl. Maj:ts förslag i denna del.

Nr 341. I de likalydande motionerna nr 237 i första kammaren av herr Kropp och nr 359 i andra kammaren av herr Weibull har hemställts, »att riksdagen måtte besluta, att rubrik nr 341 i propositionsförslaget erhåller följande lydelse:

Tunnbindar- arbeten; huggblock samt fot- ställningar därtill. Motionerna I: 237 och II: 359.	341	tunnbindararbeten:		
	a.	av furu eller gran	N 100 kg.	1:—
	b.	av annat träslag	N 100 kg.	4:—
	c.	huggblock samt fotställningar därtill; trämjöl, ävensom träspån ej hänförlig till 337	N 100 kg.	2:—.»

Motionen
II: 361. Därjämte har herr Weibull i motionen nr 361 i andra kammaren hemställt, »att riksdagen måtte besluta, att till rubrik 341 i propositionsförslaget fogas följande anmärkning:

Ann. Huggblock, sammanfogade av stavar av annat träslag än furu eller gran, ävensom därtill hörande fotställningar av annat träslag än furu eller gran, tulltaxeras som trävaror, bearbetade, ej särskilt nämnda, andra slag, andra, nr 348».

Tullsatserna enligt gällande tulltaxa och enligt Kungl. Maj:ts förslag. För tunnbindararbeten utgår tullen för närvarande enligt taxerubrikerna 239 och 240 med 1 öre för kilogram, om de bestå av furu eller gran, och med fyra öre för kilogram, om de bestå av annat träslag. Huggblock (för styckning och hackning av kött) äro upptagna i rubriken 238 med en tull av 2 öre för kilogram. Häri innefattar Kungl. Maj:ts förslag vid nummer 341 den ändringen, att tullen för alla slag av tunnbindararbeten skall utgå med 2 kronor för 100 kilogram. Därjämte äro till huggblock avsedda fotställningar, vilka nu tulltaxeras såsom bearbetade trävaror, ej särskilt nämnda, upptagna tillsammans med huggblock och skulle sålunda i likhet med de sistnämnda draga en tull av 2 kronor för 100 kilogram.

Motionerna. Förslaget i motionerna nr 237 i första och nr 359 i andra kammaren avser, att tullsatserna för tunnbindararbeten måtte bibehållas vid nuvarande belopp, samt förslaget i motionen nr 361, att begreppet huggblock måtte begränsas, så

att det icke omfattade dylika block, sammanfogade av stavar av annat träslag än furu eller gran, vilka sistnämnda block i stället skulle hänföras till nummer 348 i Kungl. Maj:ts förslag med en tull av 30 kronor för 100 kilogram.

Till stöd för sitt yrkande om bibehållande av de nuvarande tullsatserna för tunnbindararbeten hava motionärerna till en början åberopat det av Skånes handelskammare över de sakkunnigas förslag avgivna utlåtandet. Handelskammaren hade anfört bland annat, att inom dess distrikt förekomme en ganska betydande tillverkning av stav och bottnar av bok för smördriftlar, vilken industri genom den föreslagna tulländringen skulle få sitt tullskydd reducerat till hälften. Enligt 1925 års industristatistik finnes inom hela landet 22 tunnbindierier och drittelfabriker med ett tillverkningsvärde av 2.1 miljoner kronor och en arbetsstyrka av nära 300 personer. Denna industri, som utgjorde en naturlig hjälpindustri till mejerihanteringen och vore byggd på förädling av inhemskt råmaterial, vore för närvarande utsatt för en synnerligen hård utländsk konkurrens, beroende på en betydande överproduktion. På grund av tullfrågans betydande skyddspolitiska räckvidd yrkade handelskammaren på de nuvarande tullsatsernas bibehållande.

Med avseende å uttalandet i propositionen, att införseln av tunnbindararbeten varit oväsentlig i jämförelse med den inhemska förbrukningen, varför en sammanslagning av rubrikerna och därav följande obetydliga förskjutningar i respektive tullsatser icke borde ingiva betänkligheter, hava motionärerna erinrat, att prisläget för närvarande vore så nedpressat, att någon import i större utsträckning icke kunde äga rum. Det vore emellertid påtagligt, att en tullnedsättning, som reducerade tullskyddet från 16 till 8 procent av varuvärdet, under angivna förhållanden måste rubba industriens konkurrensläge gent emot utlandet. En sådan tullnedsättning vore oförenlig med den tekniska revisionens syfte.

I fråga om tullsatsen å huggblock och fotställningar därtill hade ovan nämnda handelskammare ävenledes avgivit yttrande. Härav framginge, att huggblock, som vid tiden för den nuvarande tullsatsens tillkomst förekommit i skäligen primitivt utförande, vilket motiverat tullsatsens obetydlighet, nu tillverkades på ett mycket mera omständligt sätt. Blocken bestode nämligen numera av rektangulära stavar av bok, vilka hyvlades och tandhyvlades samt därefter sammansattes till block. Värdet uppginge också till omkring 1 krona för kilogram och motsvarade ungefär värdet å de snickeriarbeten, som droge en tull av 30 öre för kilogram.

Kommerskollegium hade också anslutit sig till handelskammarens förslag, att ifrågakvarande huggblock skulle i tulltaxeringsavseende likställas med andra snickeriarbeten.

För egen del har motionären tillagt, att huggblock av nämnda beskaffenhet vore att anse såsom en efter den nuvarande taxans införande uppkommen tillverkning, vilken krävde revidering av de nuvarande bestämmelserna i ovan angiven riktning.

Av den sålunda lämnade redogörelsen för industriens läge synes framgå, att den nedsättning av tullen å tunnbindararbeten av annat träslag än furu eller gran, som Kungl. Maj:ts förslag innebär, skulle kunna medföra skadliga verkningar för den inhemska industrien.

Då tunnbindararbeten av furu äro med avseende å tillverkningens art

väsentligt skilda från tunnbindararbeten av andra träslag och man sålunda i varje fall måste hava att räkna med en uppdelning av rubriken i statistiskt avseende, synes det med hopförandet av de olika artiklarna under gemensam tullsats avsedda syftet, nämligen en begränsning av specialiseringen, ändock icke bliva vunnet. Vidare torde böra nämnas, att de jämförande siffror, som av de sakkunniga anförts till belysande av exportens omfattning i förhållande till importen, kunna vara missvisande, enär, enligt vad som numera blivit upplyst, exportsiffrorna avse även begagnat emballage vilket torde ingå i väsentliga mängder.

Med hänsyn till vad sålunda anförts har utskottet ansett sig böra tillstyrka motionärernas hemställan, att de nuvarande tullsatserna för tunnbindararbeten bibehållas oförändrade.

Vad däremot beträffar tullen å huggblock, gäller denna fråga tydligen en ny tillverkning, för vilken den tullsats, som fastställts för huggblock av den förr gängse, grövre typen måhända icke är lämplig. Avvägningen av denna tullsats synes emellertid tillhöra de frågor, som böra prövas av 1928 års tullkommitté.

Utskottet kommer fördenskull att beträffande huggblock tillstyrka Kungl. Maj:ts förslag oförändrat.

Nr 465. I propositionen har erinrats, hurusom, i samband med godkännandet av det mellan Sverige och Turkiet den 4 februari 1928 avslutade handels- och sjöfartsavtalet, riksdagen nämnda år beslutat (skr. nr 80), att tullsatsen för knutna yllemattor med mer än 250 knutar på en längd av 1 meter, vilka äro upptagna i rubriken 395 i gällande tulltaxa, skulle nedsättas från 8 till 6 kronor för kilogram, samt att den ändrade tullsatsen skulle tillämpas från och med den dag, då nämnda avtal trädde i kraft, vilket skulle ske trettio dagar efter ratifikationshandlingarnas utväxlande. Vidare har anförts, att enligt meddelande från utrikesdepartementet nämnda handels- och sjöfartsavtal godkänts även från turkisk sida samt att ratifikationshandlingarna kunde väntas bliva utväxlade, innan det föreliggande tulltaxeförslaget bleve föremål för slutlig behandling av riksdagen. Med hänsyn härtill hade tullsatsen för mattor av berörda slag upptagits till 600 kronor för 100 kilogram.

Enligt vad utskottet inhämtat, har utväxling av ratifikationshandlingarna ägt rum den 21 mars 1929. På grund härav kommer utskottet att hemställa om godkännande av taxenummer 465 i Kungl. Maj:ts förevarande förslag.

Nr 479—483. I överrubriken till nummer 479—483, som upptaga vävnader, ej särskilt nämnda, helt eller delvis av ull, utan inblandning av silke, hava tilllagts orden »ej hänförliga till nr 477». Då emellertid till sistnämnda nummer hänföras endast vävnader, innehållande trådar med viss tillsats av silke, synes nämnda tillägg böra utgå, varom utskottet alltså kommer att göra hemställan.

I nummer 573 av Kungl. Maj:ts förslag till tulltaxa äro presenningar i enlighet med de sakkunnigas förslag upptagna med en tull av 65 kronor för 100 kilogram. Enligt rubriken 554 i gällande tulltaxa utgår tullen för nämnda vara med 50 öre för kilogram.

Nr 573.

Presen-
ningar.

I sin motivering för den av Kungl. Maj:t sedermera föreslagna tullförhöjningen erinrade de sakkunniga till en början om följande.

I en under år 1922 till chefen för finansdepartementet ingiven skrivelse hade Skånes handelskammare hemställt om höjning av tullen å presenningar från nuvarande belopp av 50 öre till 70 öre för kilogram. Såsom skäl härför hade anförts, bland annat, att den vävnad, som i allmänhet användes för tillverkning av presenningar, vore, såsom hänförlig till tulltaxerubriken 548, belagd med en tull av 60 öre för kilogram och att här sålunda förelåge en oriktig avvägning av tullen mellan halv- och helfabrikaten. I ett över nämnda framställning avgivet utlåtande hade kommerskollegium och generaltullstyrelsen uttalat den uppfattningen, att den för presenningar gällande tullsatsen av 50 öre för kilogram sannolikt vore väl låg. Huru stor förhöjning tullsatsen borde undergå för att motsvara en fullt rättvis avvägning av alla på frågan inverkan faktorer förefölle ämbetsverken ovisst. I anledning härav och då en ändring av tullsatsen för det dåvarande näppeligen vore av större betydelse, hade ämbetsverken hemställt, att framställningen icke måtte föranleda annan åtgärd, än att handlingarna i ärendet toges i betraktande vid en kommande revision av tulltaxan.

De sak-
kunniga.

Handlingarna hade sedermera överlämnats till 1925 års tulltaxerevision för att tagas i övervägande vid fullgörande av det revisionen meddelade uppdraget. Till revisionen hade jämväl direkt inkommit framställningar om höjning av tullen å presenningar dels från nämnda handelskammare, dels från ett antal tillverkare av ifrågavarande artikel. Slutligen hade vissa tullförvaltningar framhållit oegentligheten av att färdiga presenningar vore underkastade lägre tull än den vävnad, av vilken de vanligen vore förfärdigade.

Efter att vidare hava framhållit, att 1906 års tulltaxekommitté vid avgivande av sitt förslag utgått från att tullen å presenningar borde sättas lika med tullen å den vävnad, av vilken de vanligen förfärdigades, och från denna utgångspunkt föreslagit en tull av 50 öre för kilogram, motsvarande lägsta tullen för oimpregnerade bomullsvävnader, anförde de sakkunniga vidare följande.

Den inhemska presenningsindustrien betjänade sig för sin tillverkning numera så gott som uteslutande av färdigimpregnerad duk, enär, särskilt för de mindre tillverkarna, impregnering av vävnaden ställde sig för dyrbar på grund av den erforderliga maskinella utrustningen. Då den impregnerade duken droge en tull av 60 öre för kilogram, syntes åtgärder böra vidtagas för åstadkommande av en riktigare proportion mellan tullsatserna å hel- och helfabrikat. Man hade härvid att välja mellan en sänkning av tullen å den vid tillverkningen använda duken och en höjning av tullen å den färdiga varan. Vid valet mellan dessa båda alternativ ville de sakkunniga förorda det sistnämnda. Med hänsyn till det avfall, som uppstode vid tillverkningen, borde tullen å färdiga presenningar sättas något högre än tullen å den impregnerade vävnaden. Av sålunda angivna skäl föreslogo de sakkunniga en tullsats av 65 öre för kilogram, d. v. s. 5 öre högre än tullen å vävnaden.

Utskottets
yttrande.

Även om tullsatserna å hel- och halvfabrikat, såsom den verkställda utredningen giver vid handen, icke stå i lämpligt förhållande till varandra, synes denna omständighet hittills icke hava lagt hinder i vägen för bedrivandet av presenningstillverkning här i landet. Av handelsstatistiken framgår nämligen, att importen varit jämförelsevis obetydlig. Sålunda har den införda kvantiteten utgjort

under år 1926	13,355 kilogram
» » 1927	12,537 »
» » 1928	13,640 »

Med hänsyn härtill synes, utan att några viktigare ekonomiska intressen äventyras, med prövningen av frågan om ändrad tull för presenningar kunna anstå i avvaktan på resultatet av 1928 års tullkommittés utredning. Utskottet kommer följaktligen att hemställa om sådan ändring i Kungl. Maj:ts förslag, att tullen å presenningar bestämmes till 50 kronor för 100 kilogram.

Nr
619—620.

Emballage-
bestämmel-
serna för
skodon.

Såsom i det föregående omnämmts hade de sakkunniga beträffande vissa artiklar föreslagit övergång från brutto- till nettoförtullning, utan att någon däremot svarande höjning av tullen ifrågasatts. Så var förhållandet med skodon av skinn. Vid den granskning, som de sakkunnigas förslag sedermera undergått inom ämbetsverken, hade från industrihåll upplysts, att vikten av emballaget för skodon av skinn uppginge till 10—25 procent av skodonens bruttovikt, i anledning varav kommerskollegium avstyrkt den föreslagna ändringen.

Enär en övergång till nettoförtullning, särskilt vad finare damskodon beträffade, skulle medföra en icke avsedd rubbning i det nuvarande tullskyddet, har departementschefen ansett sig icke böra följa de sakkunnigas förslag angående nettoförtullning av skodon, hänförliga till taxenumren 619 och 620.

Från en representant för importen av skodon har utskottet mottagit en skrift, i vilken hemställts, att utskottet måtte hos riksdagen förordna, att skodon skola förtullas efter nettovikten. Till stöd härför har framhållits, att största delen av de till nyssnämnda taxenummer hörande skodon, som hit infördes, redan nu inkomme utan kartongemballage och att det därför vore av ringa betydelse ur tullskyddssynpunkt, om nettoförtullning infördes, vilket emellertid av praktiska skäl vore till fördel, enär skodonen då skulle kunna införas i den förpackning, som bäst lämpade sig. I skriften hava vidare meddelats uppgifter angående tullskyddet för vissa slag av skodon och arbetslönen vid svensk fabrik för motsvarande vara, enligt vilka uppgifter tullskyddet skulle överstiga arbetslönen.

Emot dessa uttalanden har Svenska skofabrikantföreningen i en till utskottet ingiven skrift anmärkt, att skodon visserligen på senare tiden införts från frihamn utan kartonger, men att detta skett i strid mot bestämmelserna i frihamnsförordningen, i vilket missförhållande, sedan uppmärksamheten blivit fästad därå, rättelse förmodligen komme att ske. Beträffande frågan om tullskyddet för skoindustrien påginge för närvarande

inom 1928 års tullkommitté utredning, vars resultat lämpligen borde avvakts, innan ändringar vidtoges i nu bestående förhållanden.

Bibehållandet av de för tulltaxeringen av skodon nu gällande emballagebestämmelserna torde ur tullskyddssynpunkt vara av mindre betydelse i fråga om grövre skodon, under det att denna fråga beträffande finare slag av skodon — särskilt damskodon — obestridden står i intimt samband med frågan om tullskyddets höjd. Då 1928 års tullkommitté vid sin utredning helt visst kommer att ägna även emballagefrågan för ifrågavarande varuslag sin uppmärksamhet, har det syntts utskottet lämpligast att i förevarande avseende icke föregripa nämnda utredning.

Utskottet kommer sålunda att på denna punkt tillstyrka bifall till Kungl. Maj:ts förslag.

Utskottets
yttrande.

I motionen nr 360 i andra kammaren av herr Weibull har hemställts, »att riksdagen måtte besluta,

Nr 860.

att rubrik nr 860 i propositionsförslaget erhåller följande lydelse:

Kul- och
rullager.

860 Kul- och rullager samt delar därtill

Motionen
H: 360.

a.	finarbetade	100 kr.	10: —
	andra slag		
b.	väggande per stycke högst 15 kg.	N 100 kg.	40: —
c.	av större vikt	N 100 kg.	20: — ».

Till stöd för detta förslag, vilket avser bibehållande av gällande tullsatser för andra än finarbetade kul- och rullager samt delar därtill, har anförts i huvudsak följande.

I nu gällande tulltaxa vore kul- och rullager enligt rubrikerna 1047—1051 upptagna med skilda tullsatser efter graden av bearbetning och artiklarnas stycke-vikt. I de sakkunnigas förslag hade nämnda varuslag åsatts en enhetlig tull av 10 procent av värdet. Häremot hade erinrats, att tillverkning av icke precisionsarbetade rullager, hänförliga till rubrik 1050, i skydd av gällande tull av 40 öre per kilogram numera upptagits vid åtskilliga verkstäder, samt att denna fabrikation till huvudsaklig del måste nedläggas, om tullen enligt förslaget nedsattes till 10 procent av värdet. Med hänsyn härtill hade kommerskollegium tillstyrkt, att rullager utbrötes ur den föreslagna rubriken med särskiljande av icke precisionsarbetade rullager, för vilka nu gällande tullskydd borde bibehållas.

Detta yrkande hade givit anledning till en undersökning rörande förhållandet mellan värde och vikt för rullager, hänförliga till nämnda rubrik, varvid det framgick, att värdena å ifrågavarande artiklar vore högst växlande. I följd härav hade sakkunnigeförslaget i propositionen blivit biträtt.

Häremot kunde emellertid erinras, att, även om det specifika värdet å hit hörande artiklar växlade inom ganska vida gränser, det dock icke råde något tvivel därom, att den övervägande delen av denna tillverkning för närvarande åtnjöte ett högre tullskydd än 10 procent av varuvärdet, samt att den föreslagna övergången från vikt- till värdetull med tillämpning av nämnda procentsats komme att allvarligt inverka på tillverkningens existens-

möjlighet. Vid sådant förhållande borde prövningen av detta tullspörsmål icke upptagas i nu förevarande sammanhang utan i stället ankomma på 1928 års tullkommitté.

Utskottets
yttrande.

Före nu gällande tulltaxas tillkomst hänfördes de i motionen avsedda kul- och rullagren till rubriken »Maskiner, redskap och verktyg eller delar därav, ej specificerade» med en tull av 10 procent av värdet. Vid övergången från värdetull till viktull hade 1906 års tulltaxekommitté beträffande kul- och rullager med en styckevikt av 1—15 kilogram räknat med att värdet motsvarade 240 à 600 kronor för 100 kilogram, varvid emellertid hänsyn icke tagits till finarbetade kullager inom nämnda viktgrupp.

Enligt de uppgifter, som kommit utskottet tillhanda och vilka avse icke finarbetade rullager till s. k. tippvagnar samt dylika lager och delar därav till slätter- och skördemaskiner, synas prisen vara mycket växlande. Sålunda hava de uppgivna värdena motsvarat för 100 kilogram räknat för rullager, avsedda till s. k. tippvagnar och av svensk tillverkning, 46—96 kronor samt för dylika lager av utländsk tillverkning 32—51 kronor, för rullager till skördemaskiner 385—720 kronor samt för gjutna rullagerringar till slättermaskiner 33 kronor, de båda senare artiklarna av utländsk tillverkning. Övergången från värde- till viktull för nämnda, ur importsynpunkt betydande artiklar har sålunda medfört en mycket ojämn tullbeskattning, i det att viktullen motsvarat från 5.5 till 125 procent av varuvärdet. Till förekommande av dylika oformligheter i tullbeskattningen synes en återgång till förutvarande värdetull, vilken ungefärligen motsvarar det nuvarande genomsnittliga tullskyddet för dylika industriartiklar, vara väl motiverad.

Utskottet har följaktligen ansett sig böra avstyrka bifall till förevarande motion och kommer sålunda att hemställa om godkännande av taxenummer 860 i Kungl. Maj:ts förslag.

Nr 957.

Plåtsaxar.

Nr 1062.

Skepps-
dockor.

Motionerna
I: 230 och
II: 358.

I de likalydande motionerna nr 230 i första kammaren av herr Boman och nr 358 i andra kammaren av herr Nylander har hemställts, »att riksdagen måtte, med ändring i vissa delar av det i Kungl. Maj:ts proposition nr 65 framlagda förslaget till ny tulltaxa, besluta, att nedan angivna rubriker skola hava följande lydelse:

957 Plåt- och fasonjärnssaxar samt stans-, bocknings-, riktnings-, plåthyvlings- och plåtskärpningsmaskiner, vägande per stycke mer än 8,000 kg. *fria*

Fartyg, andra än luftfartyg, båtar och skeppsdockor, även med tillbehör:

1062 andra *fria».*

Till stöd för denna hemställan hava motionärerna anfört i huvudsak följande.

Beträffande tullfrihet för plåtsaxar:

Enligt rubriken 1002 i nu gällande tulltaxa medgäves tullfrihet för stansmaskiner, fasonjärnssaxar samt bocknings- och riktningmaskiner för plåt och rör, för så vitt sådana maskiner vägde per stycke netto mer än 8,000 kilogram. Denna bestämmelse hade tillkommit på framställning av representanter för den inhemska skeppsbyggerinäringen, vilken syntes vara den enda, som hade användning för dylika tunga plåtbearbetningsmaskiner.

På sin tid hade Sveriges varvsindustriförening till 1925 års tulltaxe-revision ingivit förslag, att ovannämnda tulltaxerubrik skulle — för att i största möjliga utsträckning fylla det syftemål, som avsetts med bestämmelsen om tullfrihet för sådana varvsindustriens tyngre maskiner, vilka icke vore föremål för tillverkning här i landet — utökas med plåtsaxar, plåthyvlar och plåtskärpningsmaskiner. I de sakkunnigas förslag hade också under nr 812 upptagits plåthyvlings- och plåtskärpningsmaskiner såsom tullfria. Däremot hade de sakkunniga, efter samråd med representanter för den inhemska verkstadsindustrien, icke ansett sig böra utsträcka förslaget om tullfrihet till att omfatta även plåtsaxar.

Ett undantagande av plåtsaxar från bestämmelsen om tullfrihet skulle emellertid i hög grad förringa värdet av den lättnad för skeppsbyggeriet, som tullfrihet för i nämnda rubrik angivna maskiner vore avsedd att medföra. Plåtsaxen utgjorde nämligen såsom enkelmaskin en i skeppsbyggeriet allmänt förekommande typ av maskiner. Dessutom användes den i mycket stor utsträckning i kombination med andra maskiner, huvudsakligen stansar, pressar och fasonjärnssaxar. Med avseende å dessa kombinationer hade de sakkunniga anfört, att praxis hittills i allmänhet syntes hava gått i den riktningen att, därest en maskin varit av den karaktär, att anledning funnits att hänföra densamma såväl till den ena som den andra av två rubriker med olika tullsatser, tullbehandlingen skett enligt den rubrik, för vilken den högre tullsatsen vore stadgad. Denna praxis i förening med plåtsaxens undantagande från tullfrihet komme sålunda i själva verket att medföra, att en stor del av de för skeppsbyggnadsändamål använda maskinerna bleve tullbelagda.

Då tillverkningen inom landet av ifrågavarande tyngre plåtsaxar förekomme i mycket ringa, om ens någon omfattning, syntes tullens bibehållande å nämnda artikel sakna nämnvärd betydelse för den inhemska verkstadsindustrien.

Beträffande tullfrihet för skeppsdockor:

Nuvarande tulltaxa liksom det i Kungl. Maj:ts proposition nr 65 framlagda taxeförslaget upptog icke skeppsdockor under någon rubrik, varemot tullrestitutionsförordningen särskilt omnämnde skeppsdockor och jämställde dessa i restitutionshänseende med fartyg. Man skulle vara benägen antaga, att i konsekvens härmed skeppsdockor även i tullbehandlingsavseende likställdes med fartyg, vilket även torde få anses i tekniskt avseende väl motiverat. Så vore emellertid icke förhållandet. I den av generaltullstyrelsen utfärdade varuförteckningen till gällande tulltaxas rubriker nr 1088—89, som upptaga fartyg och båtar, återfunnes nämligen följande anvisning: »flytande skeppsdockor och pontonkranar hänföras till rubrik nr 1034. Därtill hörande motorer tullbehandlas särskilt för sig.» Skeppsdockor med därtill hörande hjälpmedel belades sålunda med värdetull efter 10 procent.

Tullskydd för flytande skeppsdockor beredde enligt uttalande från svenska varvsindustriens representanter ingen som helst nytta för skeppsbyggerinäringen, då dennas intressen vore fullt tillgodosedda genom rätten till tull-

restitution för det vid byggandet använda materialet. Ur statsfinansiell synpunkt hade tullen ingen större betydelse, då införsel förekomme endast vid enstaka tillfällen. Däremot innebure tullen för de varv, som önskade hålla sin tekniska utrustning på högsta plan, en icke oväsentlig belastning, då fråga vore om anskaffandet från utlandet av en färdig docka.

*Utskottets
yttrande.*

Syftet med förevarande motion är att bereda tullfrihet för vissa vid skeppsbyggerinäringens bedrivande erforderliga tekniska hjälpmedel. Såsom motionärerna anført har ett steg i denna riktning redan tagits i nu gällande tulltaxa, i det att vissa inom skeppsbyggeriet använda tyngre maskiner, vilka icke äro föremål för tillverkning inom landet i nämnvärd omfattning, finnas upptagna i rubriken 1002 med tullfrihet. En utvidgning av tullfriheten har sedermera på de sakkunnigas hemställen föreslagits, i det att, enligt nummer 957 i Kungl. Maj:ts taxeförslag dels den för bocknings- och riktningsmaskiner för plåt och rör nu gällande tullfriheten skulle utsträckas till alla bocknings- och riktningsmaskiner av i taxenumret angiven vikt, dels tullfrihet skulle komma att medgivas för plåthyvlings- och plåtskärpningsmaskiner inom den angivna viktgruppen. Enär, enligt vad som numera blivit upplyst, den inhemska maskinindustrien icke har intresse av tullens bibehållande för tyngre plåtsaxar, synes det stå i god överensstämmelse med ovannämnda vidtagna eller ifrågasatta åtgärder på tullagstiftningens område, att även sistnämnda maskiner bleve fria från tull.

Frågan om tullbeläggningen av skeppsdockor synes närmast vara av tullteknisk art. Enligt den av generaltullstyrelsen utfärdade varuförteckningen skola skeppsdockor i tullbeskattningsavseende hänföras till maskiner, ej särskilt nämnda, och bliva sålunda belagda med 10 procents värdetull. Angående riktigheten av denna princip för tullbehandlingen synas meningarna vara delade. Intill dess nu tillämpad tullbehandlingspraxis blir efter klagomål i regeringsrätten prövad, lär man emellertid hava att räkna med tillämpningen av ovannämnda värdetull vid införsel av skeppsdockor. Då från varvsindustriens sida — den enda industri som skulle kunna tänkas hava någon fördel av tullens bibehållande — önskemål framstälts om tullens borttagande, synes ur tullskyddssynpunkt anledning icke föreligga att längre tullbeskatta ifrågavarande, för skeppsbyggerinäringen erforderliga hjälpmedel. Ur statsfinansiell synpunkt synes icke heller beredandet av tullfrihet för nämnda varuslag vara av större betydelse, enär införsel förekommer blott någon enstaka gång.

Angående det i motionerna föreslagna sättet för ifrågavarande taxeändringar har utskottet icke haft något att erinra.

Med hänsyn till betydelsen för landet av att den inhemska, praktiskt taget icke tullskyddade varvsindustriens möjlighet till anskaffning av tekniska hjälpmedel icke försvåras och då införandet av tullfrihet beträffande de i motionerna angivna artiklarna icke skulle skada andra berättigade intressen, har utskottet funnit sig böra tillstyrka motionerna.

Under åberopande av vad ovan anförts, får utskottet hemställa,

Hemställan.

1) att Kungl. Maj:ts med förevarande proposition nr 65 framlagda förslag till *tulltaxeförordning* måtte av riksdagen antagas; samt

att riksdagen måtte, med förklarande att Kungl. Maj:ts med propositionen framlagda förslag till *tulltaxa* icke kunnat av riksdagen oförändrat bifallas,

2) i anledning av motionen II: 26 av herr Nylander, besluta, att till nummer 36 i Kungl. Maj:ts förslag skall fogas en så lydande anmärkning:

Anm. För torkade eller eljest för transporten konserverade, men icke på annat sätt behandlade blomdelar, som införas för vidare yrkesmässig bearbetning, skall tull icke utgå.;

3) likaledes i anledning av motionen II: 26 av herr Nylander, besluta, att till nummer 43 i Kungl. Maj:ts förslag skall fogas en så lydande anmärkning:

Anm. För torkade eller eljest för transporten konserverade, men icke på annat sätt behandlade kvistar och blad, som införas för vidare yrkesmässig bearbetning, skall tull icke utgå.;

4) med avslag å motionen II: 351 av herr Lithander, godkänna nummer 112 och 252 i Kungl. Maj:ts förslag, så lydande:

Tull
för 100 kg
kronor

Vegetabiliska, feta oljor samt växtfett och andra vegetabiliska fettämnen, ej hänförliga till annat nummer:

linolja, rå, samt rov- och rapsolja, även blåsta, samt andra liknande blåsta oljor; lin-, rov- och rapsoljesyror T 7:—

Linolja, blekt eller kokt, även oxiderad till fast form, samt andra oljefernissor, utan tillsats av andra ämnen än mineraliska torkmedel T; ävensom sickativ, bestående av olja eller harts i förening med metall-oxider eller metallsalter N 10:—

5) besluta, att anm. 1 till nummer 121 i Kungl. Maj:ts förslag skall utgå;

6) med bifall till motionerna I: 231 av herr Sundberg och II: 357 av herr Mogård m. fl., besluta, att efter nummer 133 i Kungl. Maj:ts förslag skall intagas ett så lydande taxenummer:

Tull
för 100 kg
kronor

Bröd:

— — — — —
hundbröd N 25:—

7) godkänna nummer 215 i Kungl. Maj:ts förslag;

8) med avslag å de likalydande motionerna I: 236 av herr Österström m. fl. och II: 363 av herr Holmström m. fl., godkänna nummer 340 i Kungl. Maj:ts förslag, så lydande:

Tull
för 100 kg
kronor

Fanerskivor av 7 mm tjocklek eller där-
under samt hoppresade faner- eller trä-
skivor (s. k. kryssfananer o. dyl.) av annat
träslag än furu eller gran N 10:—

9) i anledning av de likalydande motionerna I: 237 av herr Kropp och II: 359 av herr Weibull samt med avslag av motionen II: 361 av herr Weibull, besluta, att i stället för nummer 341 i Kungl. Maj:ts förslag skola upptagas tre så lydande taxenummer:

Tull
för 100 kg
kronor

Huggblock samt fotställningar därtill; trä-
mjöl; ävensom träspån, ej hänförlig till
nr 337 N 2:—

Tunnbindararbeten:

av furu eller gran N 1:—
av annat träslag N 4:—

10) godkänna nummer 465 i Kungl. Maj:ts förslag;

11) besluta, att i överrubriken till numren 479—483 i Kungl. Maj:ts förslag orden »ej hänförliga till nr 477» skola utgå;

12) att nummer 573 i Kungl. Maj:ts förslag måtte erhålla följande ändrade lydelse:

Tull
för 100 kg
kronor

Presenningar N 50:—

13) godkänna numren 619 och 620 i Kungl. Maj:ts förslag, så lydande:

Tull
för 100 kg
kronor

Skodon, ej hänförliga till nr 616—617:

— — — — —
andra:

av skinn:

med bottnar, fastsatta vid ovanlädret
och bindsulan uteslutande medelst
pligg, stift eller skruvar; ävensom
skodon av pälsverk E 200:—
andra, nåtlade överdelar härunder
inbegripna E 600:—

14) med avslag å motionen II:360 av herr Weibull, godkänna nummer 860 i Kungl. Maj:ts förslag, så lydande:

Kul- och rullager samt delar därtill ... 100 kr. 10:—

15) med bifall till de likalydande motionerna I:230 av herr Boman och II:358 av herr Nylander, i vad desamma avse tullfrihet för plåtsaxar, besluta, att nummer 957 i Kungl. Maj:ts förslag skall hava följande ändrade lydelse:

Tull
för 100 kg
kronor

Plåt- och fasonjärnssaxar samt stans-, bocknings-, riktnings-, plåthyvlings- och plåtskärpningsmaskiner, vägande per stycke mer än 8,000 kg fria

16) med bifall till de likalydande motionerna I:230 av herr Boman och II:358 av herr Nylander, i vad desamma avse tullfrihet för skeppsdockor, besluta, att

överbubriken till numren 1061 och 1062 i Kungl. Maj:ts förslag skall hava följande ändrade lydelse:

»Fartyg, andra än luftfartyg, båtar och skeppsdockor, även med tillbehör:»; och

17) godkänna de delar av Kungl. Maj:ts förslag till tulltaxa, beträffande vilka utskottet icke vare sig ovan i punkterna 2)—16) gjort hemställan eller nedan i punkterna 18) och 19) gör anmälan.

I avseende å den i Kungl. Maj:ts förevarande förslag till tulltaxa under avdelning »II. Vegetabiliska ämnen.» upptagna underavdelningen »C. Frukter och bär, ätbara.», omfattande numren 63—73, liksom ock rörande motionen nr 235 i första kammaren av herr Dahl kommer utskottet att yttra sig i det betänkande, som utskottet har att avgiva i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 64 angående ändring i gällande tulltaxa, i vad angår vissa slag av frukter, samt i sistnämnda ämne väckta motioner; vilket utskottet får för riksdagen

18) anmäla.

De i Kungl. Maj:ts förslag till tulltaxa under ovan omförmälda avdelning II, underavdelning »D. Kolonialvaror och kryddor.» upptagna numren 74—76 för kaffe och kaffesurrogat samt te kommer utskottet att upptaga till behandling i samband med dels de i andra kammaren väckta motionerna nr 27 av herr Herou m. fl. om upphävande av tullsatserna för obränt samt bränt eller rostat kaffe samt nr 250 av herr Laurin om sänkning av kaffetullen och dels de likalydande motionerna nr 90 i första kammaren av herr Möller och nr 151 i andra kammaren av herr Hansson i Stockholm, i vad desamma avse sänkning av kaffetullen; vilket utskottet får för riksdagen

19) anmäla.

Beträffande det av Kungl. Maj:t med förevarande proposition framlagda förslag till *taratariff* ämnar utskottet yttra sig först sedan utskottet avgivit betänkande i de under punkterna 18) och 19) här ovan berörda ämnen; vilket utskottet får för riksdagen

20) anmäla.

Slutligen får utskottet hemställa,

21) att riksdagen måtte bemyndiga Kungl. Maj:t att, sedan riksdagen meddelat Kungl. Maj:t sina beslut i anledning av propositionen nr 65 i dess helhet, i fråga om paragraf- och nummerbeteckningar i Kungl. Maj:ts förslag, jämväl vad angår däri intagna hänvisningar, vidtaga sådana ändringar, som påkallas av riksdagens beslut.

Stockholm den 17 april 1929.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande:

vid beslut angående punkterna 1)—13) och 15)—21):

herrar Johan Nilsson i Kristianstad, Bärge, Bergman, Örne, Boman, Kristensson*, K. Oscar Ericson i Obergå, Leander, Björnsson, Johansson i Arkösund*, Bengtsson i Kullen, Hamrin, Björklund, Nylander, Olsson i Gävle, Nilsson i Hörby, Forssberg, Johansson i Krogstorp, Heiding och Werner;

vid beslut angående punkten 14):

herrar Johan Nilsson i Kristianstad, Bergman, Örne, Boman, Kristensson*, K. Oscar Ericson i Obergå, Leander, Björnsson, Johansson i Arkösund*, Bengtsson i Kullen, Hamrin, Björklund, Olsson i Gävle, Nilsson i Hörby, Wahlmark*, Forssberg, Lithander*, Johansson i Krogstorp, Heiding och Werner.

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.

Reservationer

av herrar *Bergman, K. Oscar Ericson* i Obergå, *Leander, Hamrin, Nilsson* i Hörby och *Heiding*, som ansett, att utskottets yttrande bort hava följande lydelse:

»Propositionen grundar sig på en utredning, vilken utförts av tvenne sakkunniga personer med uppdrag att verkställa 'en revision av tulltaxan i mera tekniskt avseende, med huvudsakligt syfte att ernå förenklingar samt större översiktlighet och klarhet i fråga om tullbeskattningens syftemål'.

De sakkunnigas uppdrag begränsades visserligen icke till en teknisk revision, ehuru väl den tekniska revisionen skulle vara huvudsaken, utan det skulle även omfatta en överarbetning till förekommande av vissa oförligheter i tullbeskattningen, som icke varit förutsedda. Vid detaljgranskning av propositionen har emellertid utskottet kommit till den uppfattningen, att förslaget i vissa delar innebär sådana förändringar i fråga om tullsatserna, att det måste anses gå långt utöver en blott teknisk revision. Sålunda innebär förslaget rubbningar i den nu gällande tulltaxan i ett stort antal fall, åstadkomna dels genom direkta höjningar eller sänkningar och dels genom sammanslagning av två eller flera rubriker med olika tullsatser till en gemensam. I vissa fall ha förändringarna åstadkommits genom övergång från vikt- till värdetull och från brutto- till nettoförtullning.

Vid 1927 års riksdag beslöts, som bekant, att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t ville föranstalta om en omsorgsfull och förutsättningslös utredning, huruvida och i vad mån tulltaxan kunde behöva omarbetas för att fylla de krav, som numera måste ställas på densamma. Enligt utskottets uppfattning kunna dessa direktiv ej tolkas på annat sätt än att därmed avses möjlighet till förändring av tulltaxan i alla avseenden, där så befinnes nödvändigt. Riksdagen begärde vidare en undersökning, om vårt nuvarande tullsystems inre byggnad vore sådan, att det svenska näringslivets intressen och folkhushållningen i allmänhet därigenom bäst främjades. I sådant syfte borde bland annat, enligt riksdagens mening, utredas de olika näringarnas nettotullskydd och särskild uppmärksamhet ägnas frågan om jordbrukets och industriens inbördes förhållande i tullskyddshänseende.

Denna utredning, vilken riksdagen alltså själv begärt i motsats till den, varpå nu ifrågavarande proposition bygger, pågår sedan början av förra året och utföres av personer representerande olika näringsgrenar och skilda uppfattningar i tullfrågor.

Det föreliggande förslaget föregriper, enligt utskottets mening, nyssnämnda utredning i olika avseenden, och även om det nu genomföres, torde det ej

kunna få annat än provisorisk karaktär, då förslag till reviderad tulltaxa är att emotse inom en ej alltför avlägsen framtid. Oavsett de kostnader och olägenheter, vilka i olika avseenden bliva en följd av en så genomgripande förändring av tulltaxan, som den föreslagna, kan ett dylikt provisorium ej vara till gagn för näringslivet.

Utskottet anser därför, att 1925 års sakkunnigas förslag bort överlämnas till 1928 års tullkommitté, och hemställer alltså,

att förevarande proposition nr 65 icke måtte av riksdagen bifallas.»;

vid punkten 6):

av herrar *Örne* och *Björnsson*, vilka anförde:

»Med hänvisning till vad bevillningsutskottet år 1921 anförde i sitt i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående höjning av vissa finanstullar avgivna betänkande nr 50 (sid. 13), nämligen att för den händelse de av utskottet förordade tullförhöjningarna, därest de bleve av riksdagen fastställda, skulle föranleda, att fråga uppkomme om igångsättande av någon ny tillverkning inom landet, för vilken betingelse kunde anses föreligga i och med höjningen av en eller annan tullsats, utskottet velat uttryckligen framhålla, att avsikten med de ifrågavarande tullförhöjningarna uteslutande vore att bereda förstärkning åt statskassan under en tid med sinande statsinkomster samt att en ny industrigren följaktligen icke kunde påräkna, att de högre tullsatserna skulle äga giltighet under längre tid än som påkallades av det skäl, som, om de komme till stånd, vore därför ensamt bestämmande, hemställa vi,

att riksdagen måtte, med avslag å motionerna I:231 av herr *Sundberg* och II:357 av herr *Mogård* m. fl., godkänna Kungl. Maj:ts förslag i förevarande del oförändrat»; samt

vid punkten 8):

av herr *Olsson* i Gävle.
